

[Niels Helveg Petersen.]

Jeg tror, det vil være en fordel og en styrkelse af parlamentets mulighed for at påvirke regeringen i udenrigshandelspolitikken inden for EF, at man forud for, at beslutningerne skal træffes, må inddrage parlamentet, således at vi her i tinget i fremtiden som medlemmer af EF i sag efter sag vil komme til at diskutere: hvilken stilling skal vi tage, hvilke tendenser i den europæiske udvikling ønsker vi at styrke? Jeg tror så langt fra, at det vil svække interessen om vort demokrati, om arbejdet i denne sal; det vil styrke det. Folketingets arbejde bliver ikke mindre betydningsfuldt af medlemskab. Det får en dimension mere, og jeg tror, at arbejdet her i salen ville nyde fordel af dette.

Det hævdes, at fællesmarkedet vil betyde en fare for vore demokratiske institutioner. Jeg forstår ikke synspunktet. Styrken af demokratiske institutioner beror ikke kun på formelle regler. Den beror først og fremmest på, om de demokratiske institutioner har en reel indflydelse på det, de beslutter. Den beror på, om de faktisk er i stand til at påvirke udviklingen. Vi kender masser af eksempler på institutioner, opbygget formelt fuldt demokratisk, som ikke har nogen indflydelse og derfor ikke aftvinger nogen demokratisk interesse.

De afdøde sygekasser er et godt eksempel. Jo mere reel indflydelse der ligger i folkevalgte organer, des større er deres muligheder selvfølgelig også for at påkalde sig befolkningens interesse og være et levende centrum for meningsbrydningen. Det er det, der må ligge i udtrykket om en styrkelse af vore demokratiske institutioner.

Jeg er meget enig med hr. Nyboe Andersen i den beskrivelse, hr. Nyboe Andersen gav af problemstillingen omkring det såkaldte nærdemokrati og behovet for, at der på flere områder kan træffes centrale beslutninger for større områder. Det er jo ikke sådan, at bestræbelsen på at skabe nærdemokrati står i noget modsætningsforhold til, at der samtidig i samfundet eksisterer et behov for centrale beslutninger. Der er uden tvivl mange modstandere, især i den socialistiske del i denne sal, som vil genfinde denne dobbelthed i mangt og meget af, hvad vi beskæftiger os med i indenrigspolitikken, som både anerkender behovet

for central styring, central planlægning og for øget nærdemokrati i en lang række sammenhænge. Den samme problemstilling eksisterer i det europæiske plan. Jeg er altså enig i den beskrivelse, hr. Nyboe Andersen gav.

Hvad angår den demokratiske kontrol på fællesskabsplan, er jeg tilfreds med den principielle tilkendegivelse, der findes i flertalsudtalelsen, hvor man går ind for en styrkelse af Det europæiske Parlament. Folketingsudvalget har her taget et standpunkt, der går videre end det, regeringen har villet tage. Man har hermed sagt, at det er folketingets opfattelse, at kontrollen på fællesskabsplan skal styrkes, ganske uafhængigt af, om der, som regeringen har sagt det, sker en samtidig styrkelse af andre institutioner.

Hr. Nyboe Andersen foretog en meget dygtig gennemgang af en række af de økonomiske ræsonnementer, som fremføres fra modstanderside. Jeg skal ikke trætte med en gentagelse. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at i den økonomiske årsoversigt, som just er blevet omdelt i folketinget, er udsigterne for økonomien i 1973 dybt afhængig af udfaldet af folkeafstemningen. Det drejer sig om, at landbruget det første år som medlemsland vil få øgede indtægter på ca. 2 milliarder kr.

Modstanderne ofrer ikke det økonomiske så forfærdelig megen opmærksomhed. Jeg synes, man sætter kikkerten for det blinde øje. Man citerer vismanden Ølgaard, men glemmer at citere vismændene om de umiddelbare økonomiske følger, som vil ramme os, såfremt vi skulle beslutte at stå uden for fællesmarkedet. Jeg synes, modstanderne forsømmer at forklare, hvordan de vil gribe en sådan økonomisk situation an. Man siger, ser jeg til min overraskelse i mindretalsudtalelsen, at industrien som helhed endda skulle have en fordel af at stå uden for fællesmarkedet. Ja, man opererer med, at står vi udenfor, skulle det være muligt at have en stigning i industrieksporten, som skulle være større, end hvis vi var medlemmer af fællesmarkedet. Jeg må sige, at disse betragtninger er så temmelig fjernt fra den økonomiske virkelighed, at jeg ikke tror, det er nødvendigt at gå dybt ind på dem.

Det er efter min opfattelse helt ubestrideligt, at Danmark vil have en økonomisk for-